

Jedanaest indikatora za razvoj nacionalne strategije i politike za omladinu

Tokom promocije nacionalne strategije i politike za omladinu u Rumuniji, gospodin Peter Lauritzen, zamenik direktora Uprave za omladinu i sport Saveta Evrope, je predstavio jedanaest indikatora za razvoj nacionalne strategije i politike za omladinu. Ovi indikatori predstavljaju preporučene elemente svake nacionalne strategije za omladinu (ali se mogu primeniti i na regionalnom i lokalnom nivou), i Evropski omladinski forum ([European Youth Forum](#)) ih je prihvatio i dalje razradio. Predloženi elementi mogu omogućiti prepoznavanje mladih kao partnera u procesu izrade nacionalne strategije i politike za omladinu.

Indikatore ne treba posmatrati kao konačne, jer svaka strategija za omladinu mora poštovati postojeće potrebe mladih, ali i biti u kontaktu sa realnim stanjem u zajednici.

1. Neformalno obrazovanje

Mora postojati ne samo element prepoznavanja neformalnog obrazovanja kao važnog u procesu doživotnog obrazovanja, već je neophodno i promovisati neformalno obrazovanje.

2. Strategija obrazovanja za rad sa mladima

Vlade treba da promovišu obrazovanje kadrova u omladinskom sektoru, koji će kasnije raditi sa mladima. Strategija obrazovanja profesionalaca je jedna od polaznih osnova za razvoj omladinskih organizacija u nevladinom sektoru.

3. Zakonodavstvo o omladini

Zakonodavstvo o omladini mora biti uskladjeno sa ostalim segmentima strategije i politike za omladinu, i treba da omogući učešće mladih i omladinskih organizacija u procesu donošenja odluka, kao i da zakonodavni okvir za efikasan rad državne administracije sa omladinom.

4. Budžet

Neophodno je odrediti sredstva, u okviru državnog budžeta, kojima će biti pomognut razvoj omladinskih organizacija i podržane aktivnosti koje sprovode omladinske organizacije.

5. Strategija informisanja

Cilj strategije informisanja mladih je obaveštavanje mladih o različitim mogućnostima koje im se nude u jednoj zajednici, obaveštavanje o aktivnostima resornog ministarstva, uspostavljanje mehanizama za informisanje mladih, itd.

6. Razvoj strategije na svim nivoima upravljanja

Nacionalna strategija i politika za omladinu treba da definiše korake koji će biti preduzeti ne samo na nacionalnom nivou, već i na svim nivoima državne uprave. Nacionalna strategija za omladinu mora voditi računa o potrebama mladih na lokalnom nivou, i mora se definisati i sprovoditi uz aktivno učešće lokalnih vlasti (grad, opština).

7. Istraživanje o omladini

Bitan element strategije je postojanje relevantnih podataka o ciljnoj grupi. Ovi podaci treba da daju polaznu osnovu za sticanje znanja o mladima, njihovim stavovima, potrebama, ali i o omladinskim organizacijama i njihovoj mogućoj ulozi u promociji učešća mladih, i sl.

8. Učešće mladih

Neophodno je obezbediti učešće mladih u samom procesu definisanja nacionalne strategije i politike za omladinu. Ali, takodje je važno promovisati (na svim nivoima upravljanja) ulogu mladih u procesu donošenja odluka, kao i njihovo aktivno učešće u životu lokalne zajednice (kultura, sport, humanitarni rad, itd).

9. Saradnja resornih ministarstava

Sveobuhvatna i dinamična strategija za omladinu mora voditi računa o različitim potrebama mladih koje se javljaju u svim segmentima zajednice. Za razvoj strategije i politike za omladinu je bitan intersektoralni pristup, jer je razvoj strategije zajednička odgovornost i zavisi od saradnje ministarstava sa različitim nadležnostima kao što je omladina, sport, prosveta, kultura, odbrana, zdravlje, rad, saobraćaj, privreda, itd.

Jedna od mogućnosti je osnivanje koordinacionog tima u kome će se nalaziti predstavnici svih resornih ministarstava, i koji će aktivno učestvovati u procesu razvoja, sprovođenja i praćenja nacionalne strategije za omladinu.

10. Inovativnost

Inovativnost strategije i politike za omladinu se ogleda u kreativnom pristupu problema i izazovima, i podsticanju mladih na kreativnost i nova rešenja.

11. Savetodavni omladinski organi

Da bi se osiguralo partnerstvo između države i mladih (i omladinskih organizacija) u procesu izrade i sprovođenja strategije, potrebno je uspostaviti određeno telo (kao savetodavni organ), čije će mišljenje biti uvažavano, i koje će moći da utiče na odluke državnih organa koje se tiču mladih. Ovakvo omladinsko savetodavno telo ne bi trebalo da postoji samo na nacionalnom nivou, već je potrebno razvijati slične strukture na svim nivoima upravljanja (grad, opština, univerzitet, škola).